

הלכות ליום הכיפורים (יוה"כ) שחל בשבת

- הדלקת נרות – מברכים שתי ברכות: א. ברכת "להדליק נר של שבת ושל יום הכיפורים". ב. ברכת "שהחיינו". יש נוהגים שאם האשה הולכת לבית הכנסת לא תברך ברכת שהחיינו בהדלקה, אלא תשמע את הברכה בבית הכנסת.
- קידוש – כיון שלא מקדשים על היין, טוב שיכריז החזן בבית הכנסת קודם תפילת ערבית, שכל הקהל יכוונו לצאת ידי חובת קידוש מהתורה בתפילה, שחותמים בה מקדש "השבת" ויום הכיפורים.
- בשמים בהבדלה – אין מברכים על בשמים (שאינן נשמה יתרה מחמת התענית), מכל מקום טוב שאחר הטעימה מהכוס כדת, יביאו לפניו בשמים ויברך עליהם.
- נר בהבדלה – גם ביוה"כ שחל בשבת לכתחילה אין מברכים אלא על "אור ששבת", כלומר אור שדלק כל יוה"כ או נר שהודלק ממנו. אם אין לו "אור ששבת" – כיון שהשנה הוא גם מוצאי שבת יכול לברך על נר הבדלה כרגיל.
- חולה שצריך לאכול – אינו צריך לעשות קידוש קודם אכילתו. אם אכל לחם אומר בברכת המזון: "רצה והחליצנו", ו"יעלה ויבוא וכו' ביום הכיפורים הוה, ביום סליחת העון הזה, ביום מקרא קודש הזה". אם שכח אינו חוזר.
- "אבינו מלכנו" – למנהג הספרדים אומרים כרגיל בכל התפילות, למנהג האשכנזים אין אומרים אלא בנעילה, ובשחרית של ערב יום הכיפורים.
- תפילת "קבלת שבת" – אין אומרים תפילת "קבלת שבת", אלא רק מזמור שיר ליום השבת, ויאמרו המזמור קודם הפיוט "לך אלי".
- "ויכולו" ו"מעין שבע" – אחר תפילת העמידה של ערבית, אומרים "ויכולו השמים והארץ", והשליח ציבור אומר ברכת "מעין שבע", וחותם "מקדש השבת" בלבד, ויאמר בברכה זו "המלך הקדוש".
- "צדקתך צדק" וכו' במנחה – למנהג הספרדים אומרים "צדקתך" כיון שהוא יום הדין, כפי שפסק השולחן ערוך וכן מורה הגר"ע יוסף זצ"ל, אמנם יש ספרדים שאין אומרים "צדקתך" על פי המקובלים. למנהג האשכנזים אין אומרים.
- תפילת נעילה – צריך להזכיר של שבת גם בתפילת הנעילה, ואף שאין תפילת נעילה באה אלא רק משום יום הכיפורים, יום הוא שנתחייב בחמש תפילות.